

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ENERGII¹⁾

z dnia

**w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich
usytuowanie²⁾**

Na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2026 r. poz. 524, 605 i 646) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się przy projektowaniu, budowie i przebudowie sieci gazowych służących do transportu gazu, a także przy sytuowaniu innych obiektów budowlanych względem gazociągu, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do:

- 1) doświadczalnych sieci gazowych;
- 2) gazociągów podmorskich oraz gazociągów zlokalizowanych nad powierzchnią wód morskich.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) agregat sprężarkowy – zespół silnika i sprężarki gazu wraz z układem sterowania agregatem;
- 2) ciśnienie – nadciśnienie gazu w obiekcie sieci gazowej mierzone w warunkach statycznych;
- 3) ciśnienie robocze (OP) – ciśnienie występujące w obiekcie sieci gazowej w normalnych warunkach roboczych;

¹⁾ Minister Energii kieruje działem administracji rządowej – gospodarka surowcami energetycznymi, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 lipca 2025 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Energii (Dz. U. poz. 1206).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie zostało notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu ... pod numerem ..., zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), które wdraża dyrektywę (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (ujednolicenie) (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str. 1).

- 4) gaz – gaz ziemny oraz inne rodzaje gazu palnego, a także ich mieszaniny, dostarczane za pomocą sieci gazowej;
- 5) gazociąg – rurociąg wraz z wyposażeniem, służący do transportu gazu, ułożony na zewnątrz stacji gazowych, tłoczni gazu, magazynów gazu, obiektów wydobywających, wytwarzających, magazynujących lub użytkujących gaz;
- 6) gazociąg zasilający – gazociąg o maksymalnym ciśnieniu roboczym (MOP) do 1,6 MPa włącznie, do którego są podłączone przyłącza gazowe;
- 7) instalacja do nawaniania gazu – zespół urządzeń wraz z orurowaniem, armaturą i podłączonymi zbiornikami, służący do wprowadzania środka nawaniającego do gazu;
- 8) klasa lokalizacji – klasyfikację terenu, w którym jest lokalizowany gazociąg, ocenianą według stopnia urbanizacji terenu oraz uzbrojenia terenu;
- 9) magazyn gazu – zbiornik ciśnieniowy, zbiornik kriogeniczny gazu lub podziemny bezzbiornikowy magazyn gazu, o którym mowa w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2026 r. poz. 69), wraz z urządzeniami do zatłaczania i odbioru gazu, redukcji ciśnienia, pomiarów oraz osuszania i podgrzewania gazu;
- 10) maksymalne ciśnienie robocze (MOP) – maksymalne ciśnienie gazu, przy którym sieć gazowa może pracować w sposób ciągły przy braku zakłóceń w urządzeniach i przepływie gazu;
- 11) obiekty sieci gazowej – gazociągi, przyłącza gazowe, tłocznie gazu, stacje gazowe oraz magazyny gazu wraz z układami rurowymi i inne instalacje towarzyszące;
- 12) obudowy – budynki, kontenery, szafki, odpowiednio tłoczni gazu, stacji gazowych, zespołów gazowych na przyłączy i punktów gazowych, stanowiące przestrzeń wydzieloną przegrodami, w której umieszczono zasadnicze i pomocnicze układy funkcjonalne;
- 13) operator sieci gazowej – podmiot wykonujący działalność gospodarczą co najmniej w jednym z zakresów: skraplania, regazyfikacji, magazynowania, przesyłania lub dystrybucji gazu;
- 14) pas eksploatacyjny – obszar niezbędny do prowadzenia czynności eksploatacyjnych gazociągu oraz towarzyszącej infrastruktury technicznej, wyznaczony przez operatora sieci gazowej po obu stronach osi gazociągu, którego linia środkowa pokrywa się z osią gazociągu;

- 15) przyłącze gazowe – odcinek gazociągu od gazociągu zasilającego do armatury odcinającej służący do przyłączania instalacji gazowej, którego częścią może być zespół gazowy, w tym punkt gazowy lub stacja gazowa;
- 16) punkt gazowy – zespół gazowy na przyłączy spełniający co najmniej jedną z funkcji: redukcji ciśnienia gazu lub pomiaru ilości gazu, o strumieniu przepływającego gazu do 60 m³/h włącznie i o maksymalnym ciśnieniu roboczym (MOP) na wejściu do 0,5 MPa włącznie;
- 17) rura osłonowa – rurę zamontowaną w celu ochrony umieszczonego w niej gazociągu przed uszkodzeniem mechanicznym;
- 18) sieć gazowa – obiekty sieci gazowej połączone i współpracujące ze sobą, służące do transportu gazu;
- 19) skrzyżowanie – miejsce, w którym gazociąg przebiega pod lub nad budowlanymi obiektami liniowymi lub obiektami terenowymi, takimi jak rzeka, kanał lub grobla;
- 20) stacja gazowa – zespół urządzeń lub obiekt budowlany, spełniający co najmniej jedną z funkcji: redukcji, regulacji, uzdatnienia, pomiarów lub rozdziału strumienia gazu, z wyłączeniem zespołu gazowego na przyłączy;
- 21) strefa kontrolowana – obszar wyznaczony po obu stronach osi gazociągu, którego linia środkowa pokrywa się z osią gazociągu, niezbędny do zapewnienia bezpieczeństwa, trwałości i prawidłowego użytkowania gazociągu;
- 22) system redukcji ciśnienia – układ zawierający reduktor lub zespół reduktorów, zapewniający utrzymanie ciśnienia w wymaganych granicach;
- 23) system sterowania ciśnieniem – układ obejmujący systemy redukcji ciśnienia, system ciśnieniowego bezpieczeństwa oraz system zdalnego monitorowania i sterowania ciśnieniem wylotowym ze stacji gazowej;
- 24) tłocznia gazu – zespół urządzeń lub obiekt budowlany, służący do sprężania i regulacji strumienia gazu wraz z instalacjami zasilającymi i pomocniczymi, spełniający oddzielnie lub równocześnie funkcje przetłaczania gazu lub podwyższania ciśnienia gazu;
- 25) układ sterowania tłocznia gazu – układ nadzorowania uruchamiania, kontrolowania pracy i zabezpieczenia tłoczni gazu wraz z układami sterowania agregatami sprężarkowymi;
- 26) zakład górniczy wydobywający gaz ziemny – zakład górniczy w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 18 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, wydobywający

gaz ziemny, a także obiekty budowlane i technologiczne oraz związane z nimi obiekty i urządzenia przeróbcze służące bezpośrednio do wydobywania gazu ziemnego ze złoża lub jego uzdatniania;

- 27) zawór szybkozamykający – urządzenie służące do szybkiego zamknięcia przepływu gazu, jeżeli monitorowane ciśnienie przekracza zadane wartości;
- 28) zawór zwrotny – armatura zabezpieczająca gazociągi i urządzenia gazowe, zapewniająca jednokierunkowy przepływ gazu lub zapobiegająca przepływowi wstecznemu gazu;
- 29) zespół gazowy na przyłączy – zespół urządzeń wchodzący w skład przyłącza gazowego, spełniający co najmniej jedną z funkcji: redukcji ciśnienia lub pomiaru ilości gazu o strumieniu gazu do 200 m³/h włącznie, o maksymalnym ciśnieniu roboczym (MOP) na wejściu powyżej 0,5 MPa do 1,6 MPa włącznie lub o strumieniu gazu do 300 m³/h włącznie o maksymalnym ciśnieniu roboczym (MOP) na wejściu do 0,5 MPa włącznie.

§ 3. 1. Sieć gazową należy projektować, budować, a także dokonywać jej przebudowy w sposób zapewniający jej bezpieczne użytkowanie i utrzymanie oraz transport gazu w ilościach wynikających z bieżącego i planowanego zapotrzebowania na gaz.

2. Przy projektowaniu, budowie i przebudowie sieci gazowej należy uwzględnić warunki geologiczne, geotechniczne i hydrologiczne, wymagania bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej, ochrony środowiska i ochrony zabytków, a także infrastrukturę i zabudowę terenu oraz właściwości fizykochemiczne zastosowanego gazu.

Rozdział 2

Gazociągi

§ 4. Gazociągi dzieli się według:

- 1) maksymalnego ciśnienia roboczego (MOP) na:
 - a) gazociągi niskiego ciśnienia – do 10,0 kPa włącznie,
 - b) gazociągi średniego ciśnienia – powyżej 10,0 kPa do 0,5 MPa włącznie,
 - c) gazociągi podwyższonego średniego ciśnienia – powyżej 0,5 MPa do 1,6 MPa włącznie,
 - d) gazociągi wysokiego ciśnienia – powyżej 1,6 MPa;
- 2) stosowanych materiałów na:
 - a) gazociągi stalowe,
 - b) gazociągi z tworzyw sztucznych,
 - c) gazociągi kompozytowe.

§ 5. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne, w uzgodnieniu z projektantem gazociągu, na podstawie:

- 1) istniejącego zagospodarowania terenu,
- 2) miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego,
- 3) planu ogólnego gminy,
- 4) innych aktów planowania przestrzennego, o których mowa w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2026 r. poz. 538, 781 i 864)

– zalicza teren, na którym będzie budowany gazociąg, do odpowiedniej klasy lokalizacji.

2. Zaliczenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązuje w całym okresie użytkowania gazociągu.

3. Teren o zabudowie budynkami zamieszkania zbiorowego oraz obiektami użyteczności publicznej, o zabudowie jednorodzinnej lub wielorodzinnej, o intensywnym ruchu kołowym lub rozwiniętej infrastrukturze i tereny górnicze w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze zalicza się do pierwszej klasy lokalizacji.

4. Teren o zabudowie jednorodzinnej i zabudowie zagrodowej, zabudowie budynkami rekreacji indywidualnej, a także niezbędnej dla nich infrastrukturze zalicza się do drugiej klasy lokalizacji.

5. Teren niezabudowany oraz teren, na którym znajdują się tylko pojedyncze budynki mieszkalne, gospodarcze i inwentarskie oraz niezbędna dla nich infrastruktura, zalicza się do trzeciej klasy lokalizacji.

§ 6. 1. Długość tunelu, w którym sytuje się gazociągi, nie może przekraczać 500,0 m.

2. Kanały i inne obudowane przestrzenie, w których usytuowane są gazociągi, należy wentylować lub wypełniać piaskiem albo innym materiałem niepalnym, chyba że na gazociąg została zamontowana rura osłonowa.

3. Gazociągi układane w miejscach narażonych na ryzyko ich przemieszczania należy zabezpieczyć przed szkodliwym oddziaływaniem przemieszczania się gruntu.

4. Przy przekraczaniu gazociągu przez przeszkody terenowe i obiekty budowlane należy uwzględnić niebezpieczeństwo wynikające z warunków przekroczenia i wzajemnego oddziaływania tych obiektów.

5. Trasę gazociągu i armaturę należy oznakować trwale w terenie.

6. Dopuszcza się lokalizowanie gazociągów:

- 1) w drogowych obiektach inżynierskich, w tym na obiektach mostowych;
- 2) na terenach leśnych, górzystych, podmokłych lub bagnistych, pokrytych wodami powierzchniowymi oraz nad innymi przeszkodami terenowymi.

§ 7. 1. Na okres użytkowania gazociągów należy wyznaczyć strefy kontrolowane i pasy eksploatacyjne.

2. W strefach kontrolowanych należy kontrolować wszelkie działania, które mogłyby spowodować uszkodzenie gazociągu lub mieć inny negatywny wpływ na jego użytkowanie i funkcjonowanie.

3. Wszelkie prace w strefach kontrolowanych mogą być prowadzone tylko po wcześniejszym uzgodnieniu sposobu ich wykonania z właściwym operatorem sieci gazowej, a jeżeli operator nie został wyznaczony – z właścicielem gazociągu.

4. W strefach kontrolowanych nie można:

- 1) wznosić obiektów budowlanych;
- 2) urządzać składów i magazynów;
- 3) podejmować działań mogących spowodować uszkodzenia gazociągu podczas jego użytkowania.

5. Przepisów ust. 4 nie stosuje się do lokalizowania w strefie kontrolowanej obiektów liniowych i urządzeń budowlanych, o których mowa w ust. 10 i 11, § 8–12 i § 15 .

6. W strefach kontrolowanych nie mogą rosnąć drzewa w odległości mniejszej niż 2,0 m od gazociągów o średnicy do DN 300 włącznie i 3,0 m od gazociągów o średnicy większej niż DN 300, licząc od zewnętrznej ścianki gazociągu do pni drzew. Nie dotyczy to stref kontrolowanych dla gazociągów budowanych za pomocą metod bezwykopowych, ułożonych poniżej poziomu systemu korzeniowego drzew.

7. Szerokość stref kontrolowanych wynosi dla gazociągów o maksymalnym ciśnieniu roboczym (MOP):

- 1) do 0,5 MPa włącznie – 1,0 m;
- 2) powyżej 0,5 MPa do 1,6 MPa włącznie – 2,0 m;
- 3) powyżej 1,6 MPa oraz o średnicy nominalnej:
 - a) do DN 150 włącznie – 4,0 m,
 - b) powyżej DN 150 do DN 300 włącznie – 6,0 m,
 - c) powyżej DN 300 do DN 500 włącznie – 8,0 m,
 - d) powyżej DN 500 – 12,0 m.

8. Szerokość pasa eksploatacyjnego wynosi dla gazociągów o maksymalnym ciśnieniu roboczym (MOP):

- 1) do 1,6 MPa włącznie – nie więcej niż szerokość strefy kontrolowanej;
- 2) powyżej 1,6 MPa i średnicy nominalnej do DN 150 włącznie – nie więcej niż 4,0 m;
- 3) powyżej 1,6 MPa i średnicy nominalnej powyżej DN 150 – nie więcej niż 6,0 m.

9. W przypadkach uzasadnionych koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa, trwałości i prawidłowego użytkowania gazociągu dopuszcza się zwiększenie szerokości pasa eksploatacyjnego w celu zapewnienia dostępu do towarzyszącej infrastruktury technicznej. Zwiększona szerokość pasa eksploatacyjnego nie może przekraczać szerokości strefy kontrolowanej, o której mowa w ust. 7.

10. Dopuszcza się lokalizowanie parkingów, których nawierzchnia jest wykonana w technologii rozbieralnej lub przepuszczalnej, w strefie kontrolowanej gazociągów o maksymalnym ciśnieniu roboczym (MOP) do 0,5 MPa włącznie, pod warunkiem uzgodnienia z właściwym operatorem sieci gazowej szczegółowych rozwiązań technicznych lokalizacji tych parkingów.

11. Dopuszcza się lokalizowanie elementów infrastruktury kolejowej określonych w pkt 1, 3–6 i 8–11 w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1234 oraz z 2026 r. poz. 41 i 815) w strefie kontrolowanej, pod warunkiem uzgodnienia z właściwym operatorem sieci gazowej szczegółowych rozwiązań technicznych lokalizacji tych elementów infrastruktury kolejowej.

§ 8. 1. Odległość pionowa mierzona od górnej zewnętrznej ścianki gazociągu lub górnej zewnętrznej ścianki rury osłonowej nie może wynosić mniej niż:

- 1) 1,0 m do powierzchni jezdni, jednak niemniej niż 0,5 m od spodu konstrukcji nawierzchni;
- 2) 1,5 m do płaszczyzny przechodzącej przez główki szyn toru kolejowego;
- 3) 0,5 m do dna rowu przydrożnego, a w przypadku linii kolejowej – do dna rowu odwadniającego tory kolejowe lub tramwajowe.

2. Projekty skrzyżowania gazociągu z drogą, śródlądową drogą wodną i torami linii kolejowej oraz projekty ułożenia gazociągu wzdłuż drogi, śródlądowej drogi wodnej i linii kolejowej należy uzgodnić z właściwym zarządcą tej infrastruktury.

3. Kąt skrzyżowania gazociągu z torami kolejowymi oraz dwujezdniowymi drogami krajowymi lub wojewódzkimi powinien być zbliżony do 90°, jednak nie może być on mniejszy niż 60°.

§ 9. 1. Odległość pionowa mierzona od górnej zewnętrznej ścianki gazociągu nie może być mniejsza niż:

- 1) 1,0 m – do dolnej granicy warstwy ruchomej dna rzeki, kanału wodnego, jeziora lub innego cieku wodnego;
- 2) 0,5 m – do dna skalistego.

2. Dla gazociągu ułożonego nad powierzchnią wody odległość pionowa od dolnej zewnętrznej ścianki gazociągu do powierzchni maksymalnego poziomu wody lub maksymalnego wypełnienia się polderu nie może być mniejsza niż 1,0 m.

3. Dla gazociągu ułożonego nad powierzchnią wody na szlaku żeglownym odległość pionowa od dolnej zewnętrznej ścianki gazociągu do skrajni żeglugowej, z uwzględnieniem parametru najwyższej wody żeglownej (WWŻ), nie może być mniejsza niż 1,5 m.

4. Miejsca skrzyżowania gazociągu ze śródlądową drogą wodną należy oznakować po obu stronach tej drogi zakazem kotwiczenia oraz zakazem postoju dla jednostek pływających na szerokości odpowiadającej co najmniej szerokości strefy kontrolowanej.

§ 10. 1. Odległość pozioma rzutu fundamentu słupa linii elektroenergetycznej o napięciu do 15,0 kV włącznie od zewnętrznej ścianki gazociągu stalowego nie może być mniejsza niż:

- 1) 0,5 m – dla gazociągu o maksymalnym ciśnieniu roboczym (MOP) do 0,5 MPa włącznie;
- 2) 3,0 m – dla gazociągu o maksymalnym ciśnieniu roboczym (MOP) powyżej 0,5 MPa.

2. Odległość pozioma rzutu fundamentu słupa linii elektroenergetycznej o napięciu powyżej 15,0 kV od zewnętrznej ścianki gazociągu stalowego nie może być mniejsza niż:

- 1) 5,0 m – dla gazociągu o maksymalnym ciśnieniu roboczym (MOP) do 0,5 MPa włącznie;
- 2) 10,0 m – dla gazociągu o maksymalnym ciśnieniu roboczym (MOP) powyżej 0,5 MPa.

3. Odległość uziemienia słupa linii elektroenergetycznej od zewnętrznej ścianki gazociągu stalowego, niezależnie od występującego w nim maksymalnego ciśnienia roboczego (MOP), nie może być mniejsza niż połowa szerokości strefy kontrolowanej, jednak nie może wynosić mniej niż 2,0 m.

4. Odległość pozioma rzutu fundamentu słupa linii elektroenergetycznej od gazociągu z tworzyw sztucznych nie może być mniejsza niż:

- 1) 0,5 m – dla gazociągu o maksymalnym ciśnieniu roboczym (MOP) do 0,5 MPa włącznie;

- 2) 2,0 m – dla gazociągu o maksymalnym ciśnieniu roboczym (MOP) powyżej 0,5 MPa do 1,6 MPa włącznie;
- 3) połowa szerokości strefy kontrolowanej, jednak nie może wynosić mniej niż 3,0 m – dla gazociągu o maksymalnym ciśnieniu roboczym (MOP) powyżej 1,6 MPa.

5. Kąt skrzyżowania gazociągu z linią elektroenergetyczną napowietrzną dla gazociągu ułożonego w gruncie nie może być mniejszy niż 30°.

6. Odległość pionowa zewnętrznej ścianki gazociągu układanego nad gruntem od przewodów linii elektroenergetycznej w skrajnych warunkach zwisu dla linii elektroenergetycznej nie może być mniejsza niż:

- 1) 3,0 m – dla linii elektroenergetycznej o napięciu do 15,0 kV włącznie;
- 2) 5,0 m – dla linii elektroenergetycznej o napięciu powyżej 15,0 kV.

7. Odległość gazociągu stalowego od obrysu zewnętrznego uziemienia elektroenergetycznej stacji transformatorów nie może być mniejsza niż:

- 1) 5,0 m – od granicy strefy kontrolowanej wyznaczonej dla tego gazociągu dla elektroenergetycznych stacji transformatorów o napięciu do 15,0 kV włącznie;
- 2) 8,0 m – od granicy strefy kontrolowanej wyznaczonej dla tego gazociągu dla elektroenergetycznych stacji transformatorów o napięciu powyżej 15,0 kV.

8. Odległość gazociągu od rzutu skrajnego przewodu linii elektroenergetycznej napowietrznej nie może być mniejsza niż:

- 1) połowa szerokości strefy kontrolowanej – dla linii elektroenergetycznej o napięciu do 1,0 kV włącznie;
- 2) 3,0 m od granicy strefy kontrolowanej – dla linii elektroenergetycznej o napięciu do 15,0 kV włącznie;
- 3) 5,0 m od granicy strefy kontrolowanej – dla linii elektroenergetycznej o napięciu powyżej 15,0 kV.

9. Przepisy ust. 1–3 i 7 stosuje się odpowiednio do gazociągów kompozytowych.

§ 11. 1. Odległość pozioma zewnętrznej ścianki gazociągu od rzutu fundamentu słupa linii telekomunikacyjnej oraz od rzutu fundamentu innych słupów, podpór i masztów nie może być mniejsza niż:

- 1) 0,5 m – dla gazociągu o maksymalnym ciśnieniu roboczym (MOP) do 0,5 MPa włącznie;
- 2) 2,0 m – dla gazociągu o maksymalnym ciśnieniu roboczym (MOP) powyżej 0,5 MPa.

2. Odległość pozioma gazociągu od rzutu skrajnego przewodu linii telekomunikacyjnej napowietrznej nie może być mniejsza niż połowa szerokości strefy kontrolowanej gazociągu.

3. Odległość gazociągu od kanalizacji kablowej i kabla ziemnego nie może być mniejsza niż połowa szerokości strefy kontrolowanej gazociągu.

§ 12. 1. Kąt skrzyżowania gazociągu z liniową infrastrukturą podziemną nie może być mniejszy niż 30°.

2. Odległość pozioma zewnętrznej ścianki gazociągu od zbiornika lub rurociągu technologicznego w stacji paliw płynnych nie może być mniejsza niż:

- 1) 20,0 m – dla gazociągu o maksymalnym ciśnieniu roboczym (MOP) powyżej 1,6 MPa;
- 2) 2,0 m – dla gazociągu o ciśnieniu do 1,6 MPa włącznie.

3. Odległość gazociągu o maksymalnym ciśnieniu roboczym (MOP) powyżej 0,5 MPa od elektrowni wiatrowej, mierzona między zewnętrzną ścianką gazociągu a zewnętrznym obrysem fundamentu tej elektrowni, nie może być mniejsza niż połowa szerokości strefy kontrolowanej gazociągu, jednak nie może wynosić mniej niż 10,0 m.

§ 13. 1. Dla gazociągu układanego w terenach leśnych wydziela się pas gruntu bez drzew i krzewów o szerokości minimum po 2,0 m z obu stron osi gazociągu, licząc od zewnętrznej ścianki gazociągu do pni drzew lub do krzewów.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do gazociągu budowanego z wykorzystaniem technologii bezwykopowych, w przypadku ułożenia gazociągu poniżej poziomu systemu korzeniowego drzew.

§ 14. 1. Gazociągi o maksymalnym ciśnieniu roboczym (MOP) do 0,5 MPa włącznie należy projektować i budować w taki sposób, aby inne obiekty budowlane znajdowały się w odległości od osi gazociągu niemniejszej niż połowa szerokości strefy kontrolowanej.

2. Gazociągi o maksymalnym ciśnieniu roboczym (MOP) powyżej 0,5 MPa do 10,0 MPa włącznie należy projektować i budować w taki sposób, aby inne obiekty budowlane znajdowały się w odległości od osi gazociągu niemniejszej niż:

- 1) połowa szerokości stref kontrolowanych – na terenie zaliczonym do pierwszej klasy lokalizacji,
- 2) dwukrotność połowy szerokości stref kontrolowanych – na terenie zaliczonym do drugiej klasy lokalizacji,

- 3) trzykrotność połowy szerokości stref kontrolowanych – na terenie zaliczonym do trzeciej klasy lokalizacji

– na którym są usytuowane obiekty budowlane.

3. Odległość mierzona między osią gazociągu o maksymalnym ciśnieniu roboczym (MOP) powyżej 10,0 MPa a budynkiem nie może być mniejsza niż trzykrotność połowy szerokości strefy kontrolowanej gazociągu, niezależnie od klasy lokalizacji.

4. Obiekty budowlane należy lokalizować w odległościach od istniejącego gazociągu niemniejszych niż określone w ust. 1 i 2, uwzględniając klasy lokalizacji gazociągów przyjęte na etapie jego projektowania zgodnie z § 5 ust. 3–5.

§ 15. 1. Przy zbliżeniach gazociągów do elementów uzbrojenia terenu odległość między powierzchnią zewnętrzną ścianki gazociągu a skrajnymi elementami sieci uzbrojenia terenu nie może być mniejsza niż 0,4 m, a przy skrzyżowaniach – mniejsza niż 0,2 m.

2. Dla gazociągu o maksymalnym ciśnieniu roboczym (MOP) do 1,6 MPa włącznie układanego równolegle do istniejącego gazociągu o maksymalnym ciśnieniu roboczym (MOP) do 1,6 MPa włącznie odległość między powierzchniami zewnętrznymi ścianek gazociągów nie może być mniejsza niż:

- 1) 0,2 m – dla gazociągu o średnicy do DN 150 włącznie;
- 2) 0,4 m – dla gazociągu o średnicy powyżej DN 150.

3. Dla gazociągu układanego równolegle do istniejącego gazociągu, jeżeli maksymalne ciśnienie robocze (MOP) jednego z gazociągów jest większe niż 1,6 MPa, odległość między powierzchniami zewnętrznymi ścianek gazociągów nie może być mniejsza niż:

- 1) 0,2 m – dla gazociągu o średnicy do DN 80 włącznie;
- 2) 0,5 m – dla gazociągu o średnicy powyżej DN 80 do DN 150 włącznie;
- 3) 1,0 m – dla gazociągu o średnicy powyżej DN 150 do DN 300 włącznie;
- 4) 1,5 m – dla gazociągu o średnicy powyżej DN 300 do DN 500 włącznie;
- 5) 2,0 m – dla gazociągu o średnicy powyżej DN 500 do DN 900 włącznie;
- 6) 2,5 m – dla gazociągu o średnicy powyżej DN 900.

4. Jeżeli gazociągi o różnych średnicach są układane równolegle, odległość między nimi ustala się zgodnie z ust. 2 lub 3, biorąc pod uwagę większą ze średnic.

5. Dopuszcza się, po uzgodnieniu z operatorem sieci gazowej, układanie w strefie kontrolowanej gazociągu linii telekomunikacyjnej służącej do obsługi tego gazociągu oraz innych rurociągów i instalacji będących własnością przedsiębiorstwa energetycznego.

§ 16. 1. Gazociąg o maksymalnym ciśnieniu roboczym (MOP) powyżej 0,5 MPa należy podzielić na odcinki za pomocą zespołów zaporowo-upustowych.

2. Przy określaniu odległości między zespołami zaporowo-upustowymi należy uwzględnić średnicę gazociągu, maksymalne ciśnienie robocze (MOP) oraz czas opróżnienia gazociągu z gazu.

3. Odległość między zespołami zaporowo-upustowymi nie może być większa niż:

- 1) 18,0 km – dla gazociągów usytuowanych w pierwszej klasie lokalizacji;
- 2) 36,0 km – dla gazociągów usytuowanych w drugiej i trzeciej klasie lokalizacji.

Rozdział 3

Stacje gazowe

§ 17. Stacje gazowe dzieli się według maksymalnego ciśnienia roboczego (MOP) na wejściu do stacji na stacje:

- 1) niskiego ciśnienia – dla ciśnienia do 10 kPa włącznie;
- 2) średniego ciśnienia – dla ciśnienia powyżej 10 kPa do 0,5 MPa włącznie;
- 3) podwyższonego średniego ciśnienia – dla ciśnienia powyżej 0,5 MPa do 1,6 MPa włącznie;
- 4) wysokiego ciśnienia – dla ciśnienia powyżej 1,6 MPa.

§ 18. 1. Poszczególne elementy stacji gazowej należy instalować w obudowie, pod zadaszeniem lub na otwartej przestrzeni.

2. Stację gazową należy lokalizować na powierzchni terenu, pod powierzchnią terenu lub na dachach budynków, w odpowiednich obudowach zabezpieczonych przed dostępem osób nieuprawnionych.

3. Pod powierzchnią terenu i na dachach budynków dopuszcza się lokalizowanie stacji gazowych, których maksymalne ciśnienie robocze (MOP) nie przekracza 0,5 MPa.

§ 19. 1. Stację gazową z funkcją redukcji należy wyposażać w co najmniej dwa ciągi redukcyjne działające samoczynnie, w tym jeden ciąg rezerwowy, o przepustowości równej przepustowości stacji.

2. W przypadku zastosowania w stacjach gazowych więcej niż dwóch ciągów redukcyjnych dopuszcza się, aby każdy z nich miał przepustowość mniejszą niż przepustowość stacji gazowej, pod warunkiem zapewnienia przez zabudowany ciąg lub ciągi rezerwowe przepustowości co najmniej ciągu roboczego o maksymalnej przepustowości.

§ 20. W sieci gazowej o maksymalnym ciśnieniu roboczym (MOP) od 10,0 kPa do 0,5 MPa włącznie dopuszcza się instalowanie stacji gazowej z jednym ciągiem redukcyjnym, pod warunkiem że:

- 1) stacja ta współpracuje z innymi stacjami gazowymi mogącymi przejąć jej funkcje lub
- 2) wyłączenie się stacji gazowej na skutek awarii nie spowoduje zakłóceń w dostawie gazu dla odbiorców.

§ 21. Ciąg redukcyjny należy wyposażyć w urządzenie regulujące ciśnienie i zawór szybkozamykający, zabezpieczające przed nadmiernym wzrostem ciśnienia wyjściowego.

§ 22. 1. W stacjach gazowych z wielostopniową redukcją ciśnienia gazu każdy stopień redukcji ciśnienia gazu należy wyposażyć w odrębny system ciśnieniowego bezpieczeństwa.

2. Dopuszcza się wyposażenie kilku szeregowo pracujących stopni redukcji ciśnienia gazu w jeden system ciśnieniowego bezpieczeństwa, pod warunkiem że maksymalne ciśnienie robocze (MOP) urządzeń i rurociągów poszczególnych stopni redukcji ciśnienia gazu nie będzie mniejsze niż maksymalne ciśnienie robocze (MOP), jakie może wystąpić w układzie.

§ 23. System redukcji ciśnienia nie może umożliwiać przekroczenia ciśnienia roboczego (OP) wyjściowego, które jest obliczane jako iloczyn maksymalnego ciśnienia roboczego (MOP) na wyjściu ze stacji gazowej i współczynnika:

- 1) 1,025 – jeżeli ciśnienie robocze (OP) jest większe niż 1,6 MPa;
- 2) 1,050 – jeżeli ciśnienie robocze (OP) jest równe lub mniejsze niż 1,6 MPa i większe niż 0,5 MPa;
- 3) 1,075 – jeżeli ciśnienie robocze (OP) jest równe lub mniejsze niż 0,5 MPa i większe niż 0,2 MPa;
- 4) 1,125 – jeżeli ciśnienie robocze (OP) jest równe lub mniejsze niż 0,2 MPa.

§ 24. System ciśnieniowego bezpieczeństwa nie może umożliwiać przekroczenia maksymalnego ciśnienia przypadkowego (MIP), które jest obliczane jako iloczyn maksymalnego ciśnienia roboczego (MOP) na wyjściu ze stacji gazowej i współczynnika:

- 1) 1,15 – jeżeli maksymalne ciśnienie robocze (MOP) jest większe niż 4,0 MPa;
- 2) 1,20 – jeżeli maksymalne ciśnienie robocze (MOP) jest równe lub mniejsze niż 4,0 MPa i większe niż 1,6 MPa;
- 3) 1,30 – jeżeli maksymalne ciśnienie robocze (MOP) jest równe lub mniejsze niż 1,6 MPa i większe niż 0,5 MPa;

- 4) 1,40 – jeżeli maksymalne ciśnienie robocze (MOP) jest równe lub mniejsze niż 0,5 MPa i większe niż 0,2 MPa;
- 5) 1,75 – jeżeli maksymalne ciśnienie robocze (MOP) jest równe lub mniejsze niż 0,2 MPa i większe niż 0,01 MPa;
- 6) 2,50 – jeżeli maksymalne ciśnienie robocze (MOP) jest równe lub mniejsze niż 0,01 MPa.

§ 25. W stacji gazowej:

- 1) w przypadku braku przepływu gazu należy zastosować wydmuchowy zawór upustowy, jeżeli z powodu wzrostu temperatury będzie w niej wzrastało ciśnienie mogące spowodować zadziałanie zaworu szybkozamykającego; przepustowość wydmuchowego zaworu upustowego nie może być większa niż 2 % przepustowości ciągu redukcyjnego;
- 2) dopuszcza się stosowanie wydmuchowych zaworów upustowych o przepustowości równej przepustowości ciągu redukcyjnego, pod warunkiem że przepustowość ta nie jest większa niż 60 m³/h;
- 3) dopuszcza się instalowanie armatury zaporowej przed wydmuchowym zaworem upustowym, pod warunkiem że armatura ta jest zabezpieczona przed przypadkowym zamknięciem.

§ 26. Ciąg redukcyjny należy wyposażać w armaturę zaporową służącą do jego wyłączenia.

§ 27. 1. Jeżeli w sieci gazowej jest możliwe wystąpienie zmian kierunku przepływu gazu, stację pomiarową należy wyposażać w zawór zwrotny lub przystosować do dwukierunkowego pomiaru przepływu gazu.

2. Wyposażenie stacji pomiarowej w urządzenia pomiarowe, w tym liczbę ciągów pomiarowych połączonych równolegle lub szeregowo, należy dostosować do wielkości strumienia objętości gazu przepływającego przez sieć gazową.

3. Jeżeli armatura zaporowa po stronie wejściowej do stacji pomiarowej uniemożliwia bezpieczne wyrównanie ciśnienia przed i za armaturą, stację pomiarową należy wyposażać w obejścia służące do wyrównania ciśnienia przed i za tą armaturą oraz niedopuszczające do powstania różnicy ciśnienia na gazomierzu mogącej spowodować jego uszkodzenie.

§ 28. Na wejściu do stacji gazowej za armaturą zaporową lub w ciągach redukcyjnych należy zainstalować układ filtrów przeciwpylowych, wyposażonych w manometr różnicowy do pomiaru spadku ciśnienia gazu na filtrze.

§ 29. 1. Przewody wejściowe i wyjściowe stacji gazowych należy wyposażać w zespoły zaporowo-upustowe: wejściowy i wyjściowy. Armaturę zespołów zaporowo-upustowych należy umieścić w sposób umożliwiający jej uruchomienie w przypadku awarii stacji gazowej.

2. Zespoły zaporowo-upustowe wejściowe i wyjściowe stacji gazowej należy oznakować i wyposażać w elementy umożliwiające blokadę napędów armatury w pozycjach otwartej lub zamkniętej.

§ 30. Metalowe elementy stacji gazowych należy zabezpieczyć przed korozją.

§ 31. W stacjach gazowych dopuszcza się instalowanie przewodu obejściowego, pod warunkiem że zostanie on wyposażony w co najmniej ręczny zawór regulacyjny oraz system ciśnieniowego bezpieczeństwa z jednym zaworem szybkozamykającym oraz wydmuchowym zaworem upustowym.

§ 32. 1. Ciąg redukcyjny należy wyposażać w urządzenia systemu ciśnieniowego bezpieczeństwa i systemu redukcji ciśnienia oraz aparaturę kontrolno-pomiarową.

2. W stacji gazowej należy zainstalować urządzenie rejestrujące ciśnienie wejściowe i wyjściowe gazu.

3. Dopuszcza się stosowanie systemu sterowania ciśnieniem w stacjach gazowych z funkcją redukcji lub regulacji.

§ 33. 1. W instalacji do nawaniania gazu należy zapewnić odpowiedni stopień nawonienia gazu.

2. W stacji gazowej środki nawaniające do gazu należy wprowadzać na przewodach wyjściowych z tej stacji. Jeżeli konstrukcja stacji gazowej uniemożliwia wprowadzenie środków nawaniających na przewodach wyjściowych z tej stacji, dopuszcza się wprowadzenie środków nawaniających w innym miejscu stacji gazowej.

3. Instalacje do nawaniania gazu należy instalować w wydzielonych pomieszczeniach.

4. Zbiorniki ze środkiem nawaniającym gaz należy sytuować nad powierzchnią terenu.

5. Pod zbiornikami ze środkiem nawaniającym gaz należy umieścić ruchomą wannę o pojemności zapewniającej przejęcie całej zawartości tych zbiorników.

6. Zbiorniki ze środkiem nawaniającym gaz należy wyposażać we wskaźniki poziomu ich napełnienia, zawory spustowe oraz dodatkowe przewody do upustu gazu przez filtr wypełniony sorbentem, wyprowadzane na zewnątrz pomieszczenia z tymi zbiornikami.

§ 34. 1. W pomieszczeniach z wentylacją naturalną lub mechaniczną, w których znajdują się urządzenia stacji gazowych, należy zapewniać wymianę powietrza w ilości uniemożliwiającej przekroczenie stężenia gazu powyżej 10 % jego dolnej granicy wybuchowości.

2. Dopuszcza się przekroczenie stężenia gazu powyżej 10 % dolnej granicy wybuchowości, lecz nie więcej niż do 40 % dolnej granicy wybuchowości, pod warunkiem określenia zasięgu stref zagrożenia wybuchem dla wszystkich otworów prowadzących na zewnątrz obudów stacji gazowej, w tym otworów wentylacyjnych, otwieranych okien oraz drzwi z pomieszczeń zagrożonych wybuchem.

3. W stacjach gazowych lokalizowanych na terenie tłoczni gazu należy stosować dodatkową awaryjną wentylację wywiewną, uruchamianą od wewnątrz i z zewnątrz pomieszczenia.

§ 35. 1. W stacji gazowej wyloty rur upustowych odprowadzających gaz do atmosfery należy umieścić w sposób uniemożliwiający stwarzanie przez gaz przepływający tymi rurami zagrożenia dla pracowników obsługujących stację gazową i przedostawanie się go do palenisk kotłów gazowych lub pomieszczeń.

2. Należy stosować rury upustowe odprowadzające gaz do atmosfery, które:

- 1) umożliwiają wypływ gazu do góry;
- 2) posiadają zabezpieczenie przed negatywnym oddziaływaniem opadów atmosferycznych;
- 3) znajdują się na wysokości co najmniej 3,0 m nad poziomem, z którego są obsługiwane, i co najmniej 1,0 m ponad dachem obudowy stacji gazowej.

§ 36. Dla wydmuchowego zaworu upustowego w stacji gazowej należy stosować oddzielne rury upustowe.

§ 37. Urządzenia i aparaturę kontrolno-pomiarową należy rozmieścić w sposób zapewniający dostęp dla osób obsługujących stację gazową.

§ 38. 1. Drzwi wejściowe i okna otwierane w pomieszczeniach, w których są zlokalizowane urządzenia technologiczne i urządzenia do nawaniania gazu, nie mogą być umieszczone po tej samej stronie obudowy stacji gazowej, co drzwi i okna innych pomieszczeń. Drzwi wejściowe należy tak zamontować, aby otwierały się na zewnątrz, a także wyposażyć od wewnątrz w zamki antypaniczne oraz blokadę zabezpieczającą przed ich zamknięciem. Zamki antypaniczne nie są wymagane, jeżeli obsługa stacji gazowej jest możliwa wyłącznie z zewnątrz pomieszczenia.

2. Po tej samej stronie obudowy stacji gazowej, gdzie znajdują się drzwi i okna pomieszczeń zagrożonych wybuchem, dopuszcza się umieszczanie w pomieszczeniach zlokalizowanych poza strefą zagrożenia wybuchem okien nieotwieranych i drzwi zaopatrzonych w urządzenia zapewniające ich samoczynne zamykanie.

§ 39. 1. Naziemne stacje gazowe o maksymalnym ciśnieniu roboczym (MOP) większym niż 1,6 MPa należy ogrodzić w sposób uniemożliwiający dostęp osób nieuprawnionych.

2. Na terenie ogrodzonej stacji gazowej nie mogą znajdować się drzewa i krzewy.

Rozdział 4

Zespół gazowy na przyłączy

§ 40. 1. Zespół gazowy na przyłączy składa się z:

- 1) ciągów redukcyjnych, pomiarowych lub redukcyjno-pomiarowych;
- 2) armatury zaporowej na wejściu i wyjściu;
- 3) filtrów;
- 4) aparatury kontrolno-pomiarowej;
- 5) złączy izolujących, jeżeli instalacja redukcji współpracuje z rurociągiem stalowym;
- 6) obudowy.

2. Zespół gazowy na przyłączy należy wyposażać w co najmniej jeden ciąg redukcyjny. Niedopuszczalne jest stosowanie rezerwowego ciągu redukcyjnego z regulacją ręczną.

3. Dopuszcza się instalowanie urządzeń rejestrujących ciśnienie wyjściowe gazu łącznie z urządzeniami zespołu gazowego na przyłączy.

4. W zespołach gazowych na przyłączy nie można stosować wydmuchowych zaworów upustowych o przepustowości ciągu redukcyjnego.

§ 41. 1. Minimalne odległości projektowanych zespołów gazowych na przyłączy od istniejących i projektowanych budynków nie mogą być mniejsze niż poziomy zasięg stref zagrożenia wybuchem.

2. Przepis ust. 1 stosuje się także przy ustalaniu odległości projektowanych budynków od istniejących zespołów gazowych na przyłączy.

3. Obudowę punktów gazowych należy wentylować w sposób naturalny przez nawiewne i wywiewne otwory wentylacyjne, których łączna powierzchnia nie jest mniejsza niż 2 % powierzchni przekroju poziomego obudowy tych punktów.

Rozdział 5

Tłocznie gazu

§ 42. 1. Teren, na którym jest usytuowana tłocznia gazu, należy ogrodzić ogrodzeniem z co najmniej dwiema furtkami oraz dwoma bramami wjazdowymi i wyjazdowymi oraz zabezpieczyć przed dostępem osób nieuprawnionych.

2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, drogi i place należy sytuować w sposób zapewniający dostęp do poszczególnych obiektów budowlanych i urządzeń technicznych na tym terenie oraz w sposób spełniający wymagania dla dróg pożarowych określone w przepisach dotyczących przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych.

3. W miejscach skrzyżowań gazociągów zbudowanych nad gruntem z ciągami komunikacji pieszej na terenie tłoczni gazu należy wykonać przejścia bezkolizyjne.

4. Na wejściu i wyjściu tłoczni gazu oraz poszczególnych agregatów sprężarkowych gazu należy instalować zespoły zaporowo-upustowe lub inne urządzenia składające się z dwóch kurków odcinających i upustu między nimi, wyposażone w system sterowania ciśnieniem.

5. Armaturę zespołów zaporowo-upustowych tłoczni gazu, o której mowa w ust. 4, należy wyposażać w napędy sterowane zdalnie, miejscowo i ręcznie.

6. Należy stosować system zdalnego sterowania zespołami zaporowo-upustowymi, który jest uruchamiany z dyspozytorni, a także współpracuje z układami sterowania agregatami sprężarkowymi oraz układem sterowania tłocznia gazu.

7. Na wyjściu z orurowania agregatu sprężarkowego należy zamontować zawór zwrotny, który sytuuje się za obiegiem umożliwiającym odciążenie sprężarki podczas jej rozruchu i zatrzymywania.

8. Napędy armatury zespołów zaporowo-upustowych na wejściu i wyjściu tłoczni należy oznakować i wyposażać w elementy umożliwiające blokadę w pozycjach otwartej lub zamkniętej.

§ 43. Agregaty sprężarkowe tłoczni gazu należy wyposażać w systemy automatycznej regulacji wydajności.

§ 44. Na wejściu tłoczni gazu należy zamontować filtry lub filtroseparatory o przepustowości co najmniej równej przepustowości tłoczni gazu z filtrem lub filtroseparatorem rezerwowym.

§ 45. Dopuszcza się łączenie rur wydmuchowych gazu, o jednakowej funkcji, przez wspólny kolektor. W tym przypadku na każdej rurze wydmuchowej gazu, przed jej połączeniem z rurą zbiorczą, należy stosować armaturę zabezpieczającą przed zmianą kierunku przepływającego gazu.

§ 46. Gazociągi o różnym maksymalnym ciśnieniu roboczym (MOP) należy wyposażać w miejscu ich połączenia w armaturę zaporową i ciśnieniowy system bezpieczeństwa uniemożliwiający przekroczenie maksymalnego ciśnienia roboczego (MOP) w gazociągu o mniejszym ciśnieniu.

§ 47. Tłocznę gazu należy wyposażać w system bezpieczeństwa tłoczni gazu zawierający układ wyłączenia awaryjnego oraz przyrządy do pomiaru parametrów pracy z odczytem lokalnym lub zdalnym.

§ 48. 1. Pomieszczenia, w których znajdują się agregaty sprężarkowe, należy wyposażać na każdym poziomie obsługowym w co najmniej dwa wyjścia ewakuacyjne o szerokości co najmniej 0,9 m i wysokości co najmniej 2,0 m umożliwiające ewakuację w dwóch niezależnych kierunkach, prowadzące bezpośrednio lub drogami komunikacji ogólnej do miejsca bezpiecznego.

2. W pomieszczeniach, w których znajdują się agregaty sprężarkowe, poziomy obsługi należy rozdzielić ażurowymi podestami.

3. Fundamenty i posadowienie agregatów sprężarkowych należy tak projektować i budować, aby przejmowały obciążenia dynamiczne i statyczne pochodzące od sprężarek gazu i napędu oraz obciążenia pochodzące z orurowania agregatów sprężarkowych.

§ 49. 1. Tłocznę gazu należy wyposażać w układ sterowania tłoczną gazu, który:

- 1) umożliwia ręczne lub automatyczne sterowanie tłoczną gazu;
- 2) zapewnia bezpieczne i niezawodne sterowanie oraz kontrolę pracy tłoczni gazu;
- 3) posiada:
 - a) system nadzoru i wizualizacji tłoczni gazu oraz instalacji i obiektów pomocniczych,
 - b) system informatyczny przechowywania i analizy parametrów pracy tłoczni gazu wraz z instalacjami i obiektami pomocniczymi,
 - c) system sygnalizacji pożarowej obejmujący ochroną wszystkie budynki na terenie tłoczni, połączony z komendą Państwowej Straży Pożarnej lub innym obiektem

wskazanym przez właściwego miejscowo komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej.

2. Układ sterowania tłocznią gazu należy umiejscowić w dyspozytorni.

3. Systemy sterowania, nadzoru i wizualizacji należy wyposażyć w awaryjne układy zasilania, zapewniające co najmniej dwugodzinne zasilanie w przypadku awarii zasilania w energię elektryczną.

4. Na terenie tłoczni gazu:

- 1) kanalizację kablową i teletechniczną należy odseparować od budynków lub uszczelnić gazoszczelnie przyłącza tej kanalizacji do budynków;
- 2) należy zapewnić przewietrzanie studni kablowych.

§ 50. 1. Tłocznię gazu ze sprężarkami napędzanymi silnikami elektrycznymi należy zasilać w energię elektryczną z dwóch niezależnych samoczynnie załączających się źródeł energii elektrycznej.

2. Drugie zasilanie w energię elektryczną tłoczni gazu z turbinami gazowymi i sprężarkami napędzanymi silnikami spalinowymi może być zastąpione przez agregat prądotwórczy włączany automatycznie.

Rozdział 6

Magazyny gazu oraz zakłady górnicze wydobywające gaz ziemny

§ 51. 1. Do gazociągów połączonych z instalacją podziemnych bezzbiornikowych magazynów gazu oraz zakładami górniczymi wydobywającymi gaz ziemny w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 2.

2. Sytuując instalacje podziemnego bezzbiornikowego magazynu gazu, należy uwzględnić:

- 1) warunki geologiczne i hydrogeologiczne;
- 2) obecne i planowane granice zabudowy;
- 3) odległość od sieci gazowej;
- 4) minimalizację emisji szkodliwych substancji stałych, ciekłych i gazowych;
- 5) usytuowanie linii kolejowych, dróg oraz budynków użyteczności publicznej i zamieszkania zbiorowego względem instalacji magazynu gazu.

§ 52. Stacje gazowe wchodzące w skład urządzeń powierzchniowych podziemnych bezzbiornikowych magazynów gazu należy projektować i budować w sposób określony w rozdziale 3, a tłocznie gazu, w tym obiekty służące do podnoszenia ciśnienia w ramach

instalacji podziemnych bezzbiornikowych magazynów gazu – w sposób określony w rozdziale 5.

§ 53. 1. Stacje gazowe wchodzące w skład urządzeń powierzchniowych zakładów górniczych wydobywających gaz ziemny należy projektować i budować w sposób określony w § 17, § 18, § 19 ust. 2, § 20–24, § 25 pkt 1 i 2, § 26–33, § 34 ust. 1 i 2 oraz § 35–39.

2. Tłocznie gazu wchodzące w skład urządzeń powierzchniowych zakładów górniczych wydobywających gaz ziemny, z wyjątkiem tłoczni gazu służącej do podnoszenia ciśnienia bezpośrednio wydobytego z odwiertu gazu w celu jego przesłania do instalacji uzdatniania do parametrów handlowych, należy wykonać w sposób określony w § 42 ust. 3 i 5–8, § 43, § 45–48 oraz § 49 ust. 1 i 4.

§ 54. W podziemnych bezzbiornikowych magazynach gazu lub gazociągach znajdujących się na terenie zakładów górniczych wydobywających gaz ziemny należy zainstalować urządzenia telemetryczne służące do przekazywania parametrów charakteryzujących pracę bezzbiornikowego magazynu gazu lub tego zakładu górniczego oraz stanów awaryjnych.

Rozdział 7

Przepisy przejściowe i przepis końcowy

§ 55. 1. Szerokość stref kontrolowanych dla gazociągów wybudowanych przed dniem 5 września 2013 r. lub gazociągów, dla których przed tym dniem wydano pozwolenie na budowę, jest określona w załączniku do rozporządzenia.

2. Szerokość stref kontrolowanych dla sytuowania obiektów terenowych nieujętych w tabeli 1 w załączniku do rozporządzenia jest określana przez przedsiębiorstwo energetyczne, które uwzględnia ich parametry funkcjonalne, stopień oddziaływania na sieć gazową oraz wyznaczone szerokości stref kontrolowanych dla obiektów o zbliżonej charakterystyce użytkowej wymienionych w tej tabeli.

3. Szerokość stref kontrolowanych dla sytuowania obiektów terenowych nieujętych w tabeli 2 w załączniku do rozporządzenia jest określana przez przedsiębiorstwo energetyczne, które uwzględnia ich parametry funkcjonalne, stopień oddziaływania na sieć gazową oraz wyznaczone maksymalne szerokości stref kontrolowanych dla obiektów o zbliżonej charakterystyce użytkowej wymienionych w tej tabeli.

§ 56. Do gazociągów wybudowanych w okresie od dnia 5 września 2013 r. do dnia wejścia w życie rozporządzenia lub gazociągów, dla których w tym okresie wydano pozwolenie na budowę, stosuje się przepisy rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie (Dz. U. poz. 640).

§ 57. Do gazociągów, dla których zostało wydane pozwolenie na przebudowę po dniu wejścia w życie rozporządzenia, stosuje się przepisy rozporządzenia.

§ 58. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 21 września 2026 r.³⁾

MINISTER ENERGII

W porozumieniu

MINISTER FINANSÓW

I GOSPODARKI

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie, które zgodnie z art. 66 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zapewnianiu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami (Dz. U. z 2024 r. poz. 1411) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Załącznik do rozporządzenia
Ministra Energii z dnia
(Dz. U. poz.)

**SZEROKOŚĆ STREF KONTROLOWANYCH DLA GAZOCIĄGÓW
WYBUDOWANYCH PRZED DNIEM 5 WRZEŚNIA 2013 R. LUB GAZOCIĄGÓW,
DLA KTÓRYCH PRZED TYM DNIEM WYDANO POZWOLENIE NA BUDOWĘ**

Tabela 1. Szerokość stref kontrolowanych gazociągów układanych w ziemi o ciśnieniu gazu powyżej 0,4 MPa do 10,0 MPa wybudowanych przed dniem 12 grudnia 2001 r. **lub** gazociągów, dla których przed tym dniem wydano pozwolenie na budowę

Lp.	Rodzaj obiektów terenowych	Ciśnienie nominalne gazociągu [MPa]							
		powyżej 0,4 do 1,2		powyżej 1,2 do 2,5		powyżej 2,5 do 10			
		Średnica nominalna gazociągu [DN]							
		do 300	powyżej 300	do 300	powyżej 300	do 300	powyżej 300 do 500	powyżej 500 do 800	powyżej 800
		Szerokość strefy kontrolowanej [m]							
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	Miasta i zespoły wiejskich budynków mieszkalnych o zwartej zabudowie	30,0	40,0	40,0	60,0	50,0	100,0	150,0	200,0
2	Budynki użyteczności publicznej i zamieszkania zbiorowego	30,0	50,0	50,0	80,0	70,0	130,0	200,0	200,0
3	Budynki mieszkalne zabudowy jednorodzinnej i wielorodzinnej	30,0	40,0	40,0	50,0	40,0	70,0	100,0	150,0
4	Wolno stojące budynki niemieszkalne (stodoły, szopy, garaże)	16,0	20,0	30,0	40,0	30,0	50,0	60,0	80,0
5	Obiekty zakładów przemysłowych	30,0	40,0	40,0	60,0	50,0	100,0	150,0	200,0
6	Tory kolejowe magistralne pierwszorzędne i drugorzędne	30,0	40,0	40,0	50,0	40,0	100,0	150,0	200,0
7	Tory kolejowe znaczenia miejscowego i tory tramwajowe	20,0	30,0	30,0	40,0	30,0	60,0	80,0	100,0
8	Mosty i wiadukty	30,0	40,0	40,0	60,0	50,0	100,0	150,0	200,0
9	Parkingi dla samochodów	20,0	30,0	40,0	40,0	40,0	60,0	80,0	100,0
10	Wały przeciwpowodziowe	10,0	10,0	10,0	10,0	10,0	10,0	16,0	16,0
11	Uregulowane rzeki, potoki i rowy melioracyjne lub inne obiekty	10,0	10,0	10,0	10,0	10,0	10,0	16,0	16,0
12	Przewody kanalizacyjne, kanały sieci ciepłej, kanalizacja kablowa i wodociągi mające bezpośrednie połączenie	20,0	20,0	30,0	30,0	30,0	40,0	40,0	50,0

	z pomieszczeniami dla ludzi i zwierząt								
13	Przewody kanalizacyjne, kanały sieci ciepłej, wodociągi, kanalizacja kablowa, kable elektroenergetyczne, telekomunikacyjne niemające połączenia z pomieszczeniami dla ludzi i zwierząt	2,0	6,0	2,0	10,0	10,0	14,0	16,0	16,0
14	Napowietrzne linie telekomunikacyjne. Napowietrzne linie elektroenergetyczne o napięciu:								
	– do 1,0 kV	4,0	4,0	4,0	4,0	4,0	4,0	10,0	10,0
	– powyżej 1,0 kV do 30,0 kV	10,0	10,0	10,0	10,0	10,0	10,0	20,0	20,0
	– powyżej 30,0 kV do 110,0 kV	20,0	20,0	20,0	20,0	20,0	20,0	30,0	30,0
	– powyżej 110,0 kV	40,0	40,0	40,0	40,0	40,0	40,0	40,0	40,0
15	Stacje transformatorów elektroenergetycznych o napięciu:								
	– do 15,0 kV	10,0	10,0	10,0	10,0	10,0	10,0	20,0	20,0
	– powyżej 15,0 kV	20,0	20,0	20,0	20,0	20,0	20,0	30,0	30,0

1. Szerokość zmniejszoną w stosunku do szerokości stref kontrolowanych można przyjąć, stosując zmniejszenie naprężenia zredukowanego w ścianie rury. Jeżeli odległość gazociągu do obiektu terenowego wynosi co najmniej:

- 1) 75 % połowy szerokości strefy kontrolowanej – naprężenie zredukowane należy zmniejszyć o 10 %;
- 2) 50 % połowy szerokości strefy kontrolowanej – naprężenie zredukowane należy zmniejszyć o 20 %;
- 3) 25 % połowy szerokości strefy kontrolowanej – naprężenie zredukowane należy zmniejszyć o 30 %.

2. Jeżeli naprężenie zredukowane w ścianie rury zostało zmniejszone o 30 %, gazociąg powinien być usytuowany w odległości nie mniejszej od obiektu terenowego niż:

- 1) 10,0 m dla gazociągów o ciśnieniu nominalnym do 1,2 MPa włącznie i 15,0 m dla gazociągów o ciśnieniu nominalnym większym niż 1,2 MPa;
- 2) 5,0 m dla gazociągów o ciśnieniu nominalnym do 2,5 MPa włącznie i 10,0 m dla gazociągów o ciśnieniu nominalnym większym niż 2,5 MPa, pod warunkiem założenia

na gazociąg rury ochronnej, kończącej się od obrysu obiektu terenowego w odległości wynoszącej co najmniej 25 % połowy szerokości strefy kontrolowanej, jednak niemniejszej niż 10,0 m dla gazociągów o ciśnieniu nominalnym do 1,2 MPa włącznie i 15,0 m dla gazociągów o ciśnieniu nominalnym większym niż 1,2 MPa. Długość rury ochronnej nie może być większa niż 100,0 m.

3. Odległość zmniejszona między gazociągiem a przewodami kanalizacyjnymi i kanałami mającymi bezpośrednie połączenie z pomieszczeniami dla ludzi i zwierząt nie może wynosić mniej niż 8,0 m, pod warunkiem że na całym odcinku gazociągu, dla którego przyjęto odległość zmniejszoną:

- 1) zmniejszy się naprężenie zredukowane w ścianie rury o 30 %;
- 2) sprawdzi się metodami nieniszczącymi wszystkie połączenia spawane;
- 3) zastosuje się sącze węchowy liniowy.

4. Odległości zmniejszonych nie stosuje się w odniesieniu do napowietrznych linii elektroenergetycznych o napięciu większym niż 1,0 kV i elektroenergetycznych stacji transformatorowych. Na terenach zabudowanych dopuszcza się przyjęcie odległości zmniejszonej, wynoszącej 25 % połowy szerokości strefy kontrolowanej między skrajnym przewodem linii elektroenergetycznej lub elektroenergetycznej stacji transformatorowej a projektowanym gazociągiem, pod warunkiem zastosowania zmniejszonego naprężenia zredukowanego w ścianie rury o 30 %.

Tabela 2. Szerokość stref kontrolowanych dla gazociągów układanych w ziemi o ciśnieniu gazu nie większym niż 0,4 MPa wybudowanych przed dniem 12 grudnia 2001 r. lub gazociągów, dla których przed tym dniem wydano pozwolenie na budowę

Lp.	Rodzaje obiektów terenowych	Szerokość strefy kontrolowanej [m]
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>
1	budynki	3,0
2	tory kolejowe magistralne pierwszorzędne i drugorzędne	10,0
3	tory kolejowe znaczenia miejscowego	6,0
4	tory tramwajowe	2,0
5	przewody kanalizacyjne, kanały sieci ciepłej, wodociągi, kanalizacja kablowa i inne kanały mające połączenie z pomieszczeniami dla ludzi i zwierząt	3,0
6	przewody kanalizacyjne, kanały sieci ciepłej, wodociągi, kanalizacja kablowa i inne kanały niemające połączenia z pomieszczeniami dla ludzi i zwierząt	2,0
7	kable ziemne elektroenergetyczne o napięciu:	
	– do 15,0 kV	1,0
	– powyżej 15,0 kV	2,0
8	słupy linii elektroenergetycznych o napięciu do 1,0 kV, telekomunikacyjnych i trakcyjnych tramwajowych oraz inne podpory	1,0
9	napowietrzna linia elektroenergetyczna o napięciu:	
	– do 1,0 kV	1,0
	– powyżej 1,0 kV do 30,0 kV	8,0
	– powyżej 30,0 kV do 110,0 kV	16,0
	– powyżej 110,0 kV	30,0
10	stacje transformatorów elektroenergetycznych o napięciu:	
	– do 15,0 kV, zasilane liniami napowietrznymi	8,0
	– do 15,0 kV, zasilane kablami	10,0
	– powyżej 15,0 kV	20,0
11	drzewa	3,0

Dopuszczalne zmniejszenie stref kontrolowanych między gazociągiem a telekomunikacyjną kanalizacją kablową określają odrębne przepisy.

Tabela 3. Szerokość stref kontrolowanych dla gazociągów wybudowanych w okresie od dnia 12 grudnia 2001 r. do dnia 4 września 2013 r. lub gazociągów, dla których w tym okresie wydano pozwolenie na budowę

Lp.	Średnica nominalna gazociągu [DN]	Maksymalne ciśnienie robocze (MOP) gazociągu	
		do 0,5 MPa włącznie	powyżej 0,5 do 10,0 MPa włącznie
		Szerokość strefy kontrolowanej [m]	
1	do DN 150 włącznie	1,0	4,0
2	powyżej DN 150 do DN 300 włącznie		6,0
3	powyżej DN 300 do DN 500 włącznie		8,0
4	powyżej DN 500		12,0